

Στην αρχή σαν σπόρος είμαι μιας ντομάτας.

Με παίρνει ένα παιδάκι γλυκό,
δεν ήξερα εγώ ότι ήθελε να με κάνει μεγάλο.

Άρχισε να βρέχει, όμως εγώ ήμουν μέσα στο χώμα.

Όπως εμένα που ήμουν στο σπίτι μου με φροντίδα.

Μετά από επτά μήνες έφτιαξε ρίζες,
όπως εμένα που ψήλωσα με τον καιρό.

Με τον καιρό άρχισε να κάνει φύλλα,

όπως εγώ άρχισα να περπατάω.

Κάποια στιγμή, όμως, το παιδί έφυγε.

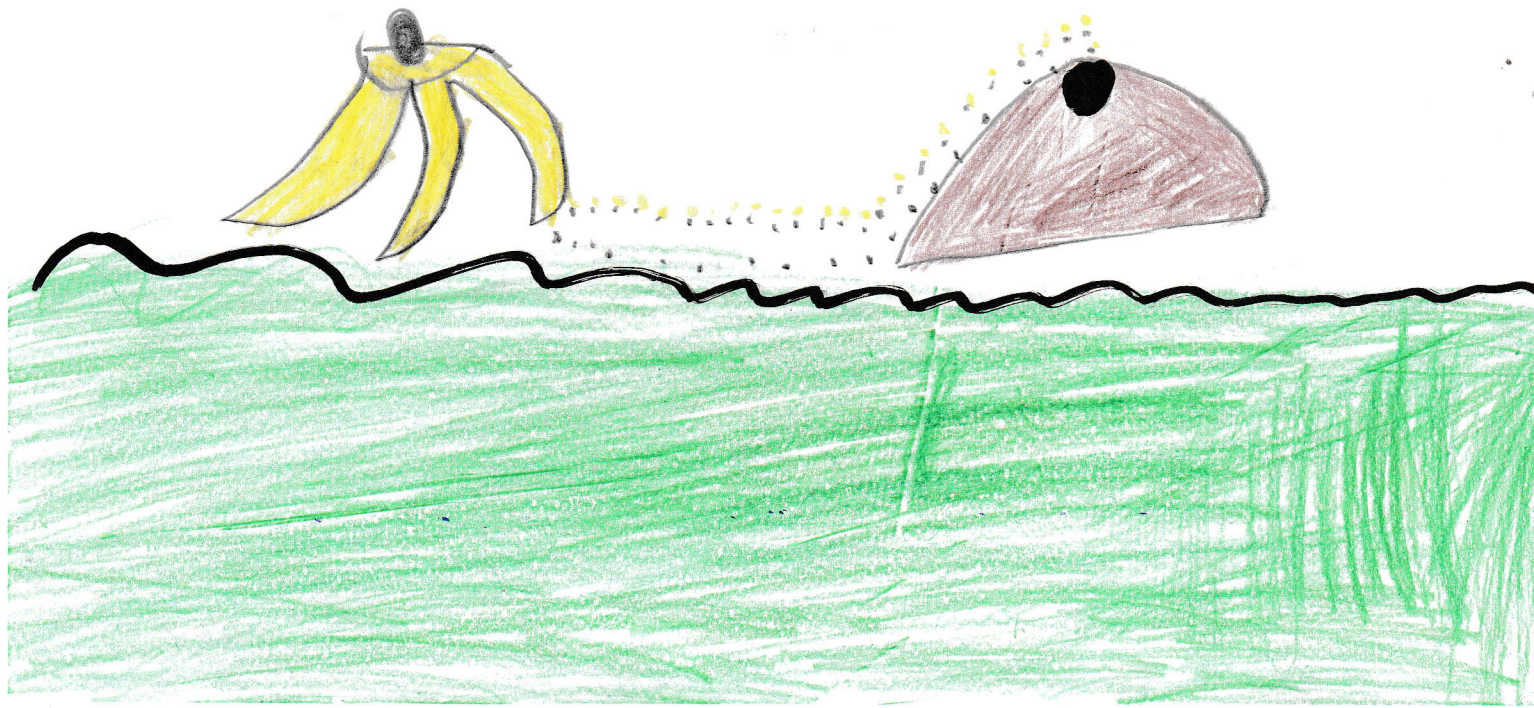
Η ντομάτα πέθανε.

Όπως εμείς που χάνουμε τον εαυτό μας κάποιες φορές.

Μια φλούδα έπεσε στο πάτωμα.
Μετά άρχισε να γίνεται σαν σάπια,
όπως τα όνειρά μου που χάνονται,
αλλά μετά ξανά γίνονται.

Μετά από χρόνια η φλούδα έλιωσε
και έδωσε πολλή τροφή στα μυρμήγκια.
Και τα μυρμήγκια είναι σαν τα όνειρά μου,
μεγαλώνουν και αναπτύσσονται.

«Στόχοι – σταγόνα»

Εσωτερικά της σιωπής των σκέψεών μου
βλέπω τον εσωτερικό εαυτό μου σα μια σταγόνα,
μικροσκοπική, με τρόπο ασήμαντο,
όμως γεμάτη στόχους.

Στο εσωτερικό της βλέπω το νερό ενός πελώριου ποταμού,
του ποταμού της ζωής μου με διαδικασία εξέλιξης.

Κάθε μικρή σταγόνα περιέχει την ψυχή ενός ποταμού,
που θα γίνει έπειτα.

Κάθε σταγόνα έχει μάθει ότι θα μετατραπεί, αρχικά, σε ρυάκι
πέφτοντας από μια βροχή δυνατή ή κάποιες φορές αδύνατη.

Καθώς πέφτει κάτω από τη βροχή,
βρίσκει πολλές δυσκολίες.
Τις απειλές και τις δυσκολίες της ζωής.

Η σταγόνα καταφέρνει τον στόχο της,
κατεβαίνοντας κάτω σε κανένα ρυάκι.

Ο στόχος μας μαθαίνει ότι,
αν μπορούμε να καταφέρουμε κάτι,

μπορούμε να καταφέρουμε πολλά περισσότερα.

Όπως με τις σταγόνες, όλοι έχουμε έναν στόχο.

Όλες οι σταγόνες μαζί σχηματίζουν

ή ένα ποτάμι

ή ένα ρυάκι

ή κάτι άλλο.

Οπότε εμείς με παράδειγμα τις σταγόνες,

αν καταφέρουμε κάτι,

θα κερδίσουμε πολλά πράγματα,

όπως νέους φίλους.

Στο ταξίδι ενός στόχου

πάντα μαθαίνουμε και κερδίζουμε κάτι.

Και τελικά.....

Τα καταφέρνουμε!

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑΓΟΝΑΣ

Χιρή

Κυριακή

«Μικρή μου ψιχάλα, μεγάλη μου βροχή»

Ο κόσμος είναι σα μια ψιχάλα.
Μας θεωρούν όλους ασήμαντους,
αλλά εμείς μέσα μας είμαστε πολλοί δυνατοί.

λύνη

θυμοί

Αισθάνομαι μέσα μου τις ψιχάλες
λύπη, χαρά, ενθουσιασμός, φόβος.

Όλες αυτές οι ψιχάλες θα γίνουν βροχή.
Η λύπη θα γίνει μεγάλη,
όπως και η χαρά και ο θυμός και ο ενθουσιασμός.

Όλα αυτά τελειώνουν,
όμως δεν φοβάμαι τίποτα.
Γιατί κάθε ψιχάλα ξέρω πως γίνεται βροχή.

Ενθουσιασμός

